

Настава представља један од видова намерног утицаја на развој личности, односно она је облик учења и усвајања тековне културе. Међутим, теоретичари различито дефинишу наставу. Васпитно – образовни процес у којем се плански и органи зовано проводи васпитање и образовање ученика према прописаном наставном плану и програму, под руководством наставника и уз активно учешће ученика, назива се наставом.

Настава подразумева увек јединствено присуство и дејство три главна фактора: наставни садржаји, ученик и наставник. Наставним садржајима је одређен програм васпитања и образовања, где ученици систематски проучавањем наставне грађе, уз помоћ наставника и самосталним учењем стичу знања, развијају способности и усвајају васпитне вредности. Наставник је квалификован стручњак који поучавањем помаже ученицима у васпитно – образовном процесу. Наставни садржаји, ученик и наставник, као основни фактори наставе, чине јединствен дидактички троугао. Без једног од тих фактора није могуће организовати наставу.

У савременом образовању све више долази до изражаја и посебно обликована техника, као посебан фактор наставе, што је повезано са образовном технологијом, па се по томе традиционални дидактички троугао проширује на дидактички четвороугао. Све ово указује на специфичност наставног процеса. Настава је процес сазнања спољњег света - природе, друштва и људског мишљења, а у настави ученици се и васпитавају, формирају своје ставове, изграђују уверења о другим људима и друштву и о свету уопште.

У историји наставе било је осцилација у третирању задатака наставе па се зато и погрешно постављало питање да ли је важније усвајање одређене количине знања или развијање способности. На ово питање одговарано је двома теоријама: теоријом материјалног образовања и теоријом формалног образовања, односно теоријом дидактичког материјализма и теоријом дидактичког формализма.

МАТЕРИЈАЛНИ (ОБРАЗОВНИ) ЗАДАТАК НАСТАВЕ

П

од материјалним задатком наставе подразумева се усвајање система знања, вештина и навика. У процесу наставе зависно од карактера и степена школе ученици треба да усвоје одређен обим знања из најразличитијих области цивилизације и културе. Као резултат интензивног развоја науке свакодневно се ствара нова реалност, нови процес, нове културне вредности, мења се стил живота људи, ствара се нова перспектива за улогу и место човека у друштву).

Под знањем подразумевамо систем научних чињеница и генерализација које су субјекти који уче (ученици) схватили и упамтили. Знање одликују следеће карактеристике: обим, дубина, системност, смишљеност, трајност знања.

Под обимом знања подразумева се скуп факата, појмова и правила која ученици усвајају у наставном предмету или јединици.

Дубина знања подразумева степен осветљавања одређених знања, а под системношћу се схвата унутрашња логика проучених садржаја. Трајност знања значи задржавање одређеног материјала у памћењу.

Све ове особине показују да је процес усвајања знања веома сложен. У случају када се задатак наставе схвати само као материјалним, онда имамо појаву тзв. дидактичког материјализма. Ово је резултат интензивног развоја науке, њено диференцирање, богаћење новим сазнањима итд.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com